

Mk kapitola 11.

[1] Když se blížili k Jeruzalému, k Betfage a Betanii u Olivové hory, poslal dva ze svých učedníků [2] a řekl jim: "Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned, jak do ní vejdete, naleznete přivázané oslátko, na němž dosud nikdo z lidí neseděl. Odvažte je a přiveďte! [3] A řekne-li vám někdo: "Co to děláte?", odpovězte: "Pán je potřebuje a hned je sem zase vrátí."" [4] Vyšli a na rozcestí našli oslátko přivázané venku u dveří. Když je odvažovali, [5] někteří z těch, kteří tam stáli, jim řekli: "Co to děláte, že odvažujete oslátko?" [6] Odpověděli jim tak, jak Ježíš přikázal, a oni je nechali. [7] Oslátko přivedli Ježíšovi, přehodili přes ně své pláště a on se na ně posadil. [8] Mnozí rozprostřeli na cestu své pláště a jiné zelené ratolesti z polí. [9] A ti, kdo šli před ním i za ním, volali: "Hosanna! [10] Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově, požehnáno buď přicházející království našeho otce Davida. Hosanna na výsostech!" [11] Ježíš vjel do Jeruzaléma a vešel do chrámu. Po všem se rozhlédl, a poněvadž již bylo pozdě večer, odešel s dvanácti do Betanie. [12] Když vyšli druhého dne z Betanie, dostal hlad. [13] Spatřil z dálky fíkovník, který měl listí, a šel se podívat, zda na něm něco nalezne. Když k němu přišel, nenalezl nic, než listí, neboť nebyl čas fíků. [14] I řekl mu: "Ať z tebe již na věky nikdo nejí ovoce!" Učedníci to slyšeli. [15] Přišli do Jeruzaléma. Když vešel do chrámu, začal vyhánět prodavače a kupující v nádvoří, zpěvrcel stoly směnárníků a stánky prodavačů holubů; [16] nedovoloval ani to, aby někdo s čímkoliv procházel nádvořím. [17] A učil je: "Což není psáno: "Můj dům bude zván domem modlitby pro všechny národy"? Vy však jste z něho udělali doupe lupičů." [18] Velekněží a zákoníci to slyšeli a hledali, jak by ho zahubili; báli se ho totiž, protože všecken lid byl nadšen jeho učením. [19] A když nastal večer, vyšel Ježíš s učedníky z města. [20] Ráno, když šli kolem, uviděl ten fíkovník uschlý od kořenů. [21] Petr se rozpomenul a řekl: "Mistře, pohleď, fíkovník, který jsi proklel, uschl." [22] Ježíš jim odpověděl: "Mějte víru v Boha! [23] Amen, pravím vám, že kdo řekne této hoře: "Zdvihni se a vrhni do moře" - a nebude pochybovat, ale bude věřit, že se stane, co říká, bude to mít. [24] Proto vám pravím: Věřte, že všechno, oč v modlitbě poprosíte, je vám dáno a budete to mít. [25] A kdykoli povstáváte k modlitbě, odpouštějte, co proti druhým máte, aby i váš Otec, který je v nebesích, vám odpustil vaše přestoupení." [26] Jestliže však vy neodpustíte, ani váš Otec, který je v nebesích, vám neodpustí vaše přestoupení. [27] Znovu přišli do Jeruzaléma. Když procházel chrámem, přišli k němu velekněží, zákoníci a starší [28] a řekli mu: "Jakou mocí to činíš? A kdo ti dal moc, abys to činil?" [29] Ježíš jim řekl: "I já vám položím jednu otázku; odpovězte mně, a já vám povím, jakou mocí to činím! [30] Odkud měl Jan pověření křtít? Z nebe či od lidí? Odpovězte mi!" [31] I dohadovali se mezi sebou: "Řekneme-li "z nebe", namítně nám: "Proč jste mu tedy neuvěřili"? [32] Řekneme-li však "od lidí"? - to se zase báli zástupu; neboť všichni měli za to, že Jan byl opravdu prorok. [33] Odpověděli tedy Ježíšovi: "Nevíme." A Ježíš jim řekl: "Ani já vám nepovím, jakou mocí to činím."